

De GGC in het kort

De **Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC)** vormt de vierde gemeenschap in België, naast de Vlaamse, de Franse en de Duitstalige Gemeenschap.

Ze werd opgericht op 1 januari 1989 en speelt in het Brussels Gewest een belangrijke rol op het gebied van **Bijstand aan personen en Gezondheidszorg**.

Wat zijn de bevoegdheden van de GGC?

De GGC regelt en beheert in het Brussels Gewest voornamelijk de **persoonsgebonden aangelegenheden**, of anders gezegd, de **Gezondheidszorg** en de **Bijstand aan personen**.

De GGC omvat eveneens, binnen haar structuur, het **Observatorium voor Gezondheid en Welzijn**, een studiedienst voor gezondheid en bijstand aan personen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Tot slot fungeert de GGC als een **overlegorgaan**, met als doel een maximale samenhang te realiseren tussen het beleid van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap in het Brusselse Gewest. Delegaties uit de hele wereld laten zich trouwens inspireren door dit unieke Brusselse model, dat toelaat dat verschillende Gemeenschappen met respect voor elkaar op hetzelfde grondgebied kunnen samenwerken.

Tot wie is de GGC gericht?

De GGC is bevoegd voor:

- alle **Brusselaars** (Franstalig, Nederlandstalig en anderstalig);
- **meer dan driehonderd tweetalige instellingen en diensten** uit de gezondheids- en welzijnssector: gemeenten, OCMW's en bicommunautaire (d.w.z. die geen keuze hebben gemaakt tussen de Franse of de Vlaamse Gemeenschap) privéinstellingen binnen de domeinen van de Gezondheidszorg en de Bijstand aan personen, zoals ziekenhuizen, verzorgingsdiensten en opvangcentra;
- begunstigden van de diensten van de bovenvermelde instanties uit de gezondheids- en welzijnssector.

Het Institutioneel akkoord voor de zesde staatshervorming van 11 oktober 2011 gaf de GGC belangrijke extra bevoegdheden ten voordele van de Brusselaars en van de in het Brussels Gewest gevestigde inrichtingen en diensten.

De organen van de GGC

Net zoals de andere gemeenschapsoverheden beschikt de GGC over een **wetgevend orgaan**, de Verenigde Vergadering, en een **uitvoerend orgaan**, het Verenigd College.

- De **Verenigde Vergadering** is samengesteld uit dezelfde verkozenen als het Brussels Hoofdstedelijk Parlement.
- Het **Verenigd College** is samengesteld uit:
 - vier ministers (twee Franstalige en twee Nederlandstalige) van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering (met beslissende stem),
 - de minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,
 - het Brusselse lid van de Franse Gemeenschapsregering,
 - het Brusselse lid van de Vlaamse Regering (met uitsluitend raadgevende stem).

De **Diensten van het Verenigd College** vormen de administratie van de GGC. Ze zijn belast met de uitvoering van het beleid en staan ten dienste van de Brusselaars, maar ook van de instellingen die onder de bevoegdheid van de GGC vallen, oftewel duizenden banen en tienduizenden gebruikers en begunstigden.

De GGC oefent haar bevoegdheden voornamelijk uit via **ordonnanties**:

- een ordonnantie staat gelijk met een wet (wetgevend instrument op federaal niveau) en met een decreet (wetgevend instrument op Gemeenschapsniveau);
- ze wordt aangenomen bij volstrekte meerderheid van stemmen in elke taalgroep (Franse en Nederlandse) van de Verenigde Vergadering.

Iriscare, een tweede administratie voor de GGC

Een ordonnantie van de Verenigde Vergadering van 13 december 2016 voorzag in de oprichting van **Iriscare**: de bicommunautaire Dienst voor Gezondheid, Bijstand aan Personen en Gezinsbijslag.

Deze tweede administratie van de GGC zal vanaf 1 januari 2019 effectief zijn. Ze zal met name belast zijn met verschillende bevoegdheden als gevolg van de zesde staatshervorming.

Budget

De GGC kan over een eigen begroting beschikken en leningen aangaan. Ze beschikt niet over een eigen fiscale bevoegdheid.

De Verenigde Vergadering stelt jaarlijks haar inkomsten (middelenbegroting) en uitgaven (uitgavenbegroting) vast.

Een stukje geschiedenis

De wetten van augustus 1980

Vanaf 1980 ressorteerden in het Brussels Gewest de **zogenoemde persoonsgebonden aangelegenheden "gezondheidszorg" en "bijstand aan personen"** onder de bevoegdheid van zowel de **Vlaamse en de Franse Gemeenschap** als van de **federale overheid**.

De bevoegdheid van de Vlaamse en Franse Gemeenschappen was in die tijd echter **heel beperkt**. Ze sloeg enkel op de instellingen die, wegens hun organisatie, beschouwd moeten worden als uitsluitend behorend tot de ene of de andere Gemeenschap.

Ze waren daardoor niet bevoegd voor:

- maatregelen die rechtstreeks op personen toepasselijk zijn;
- openbare instellingen zoals de gemeenten of de OCMW's;
- privé-instellingen die, wegens hun organisatie, niet uitsluitend tot de ene of de andere Gemeenschap behoren.

Krachtens de wetten van augustus 1980 bleef de federale overheid bevoegd.

De staatshervorming van 1988

Bij de staatshervorming van 1988 werden de **gemeenschapsbevoegdheden binnen het Brussels Gewest herverdeeld**.

Dat leidde in 1989, met de afkondiging van de Bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen en in het bijzonder haar Boek III, tot de oprichting van **3 Gemeenschapscommissies**, om **tegenwoordig te komen aan de Brusselse specificiteit** en om de diversiteit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te waarborgen:

- de **Franse Gemeenschapscommissie (COCOF)**, die afhangt van de Franse Gemeenschap;
- de **Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC)**, die afhangt van de Vlaamse Gemeenschap;
- de **Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC)**, die onafhankelijk van beide Gemeenschappen en van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werkt en om die reden beschouwd wordt als de vierde Gemeenschap in België, naast de Vlaamse, de Franse en de Duitstalige Gemeenschap.

Krachtens de Grondwet is de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd voor:

- maatregelen die rechtstreeks op personen toepasselijk zijn;
- de instellingen, centra en diensten die, wegens hun organisatie, niet kunnen worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de ene of de andere Gemeenschap.

Uitbreiding van de bevoegdheden van de Franse Gemeenschapscommissie in 1994

De Franse Gemeenschapscommissie (COCOF) en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) traden aanvankelijk op als ondergeschikte besturen van respectievelijk de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, m.a.w. onder hun toezicht en in een aanvullende rol.

In 1994 werden de bevoegdheden van de COCOF uitgebreid: de Franse Gemeenschap droeg een aantal bevoegdheden - hoofdzakelijk op het vlak van de curatieve gezondheidszorg en bijstand aan personen - integraal over aan de COCOF, waarin het nu autonoom kan optreden en waarvoor het over een normatieve bevoegdheid beschikt (ze kan decreten aannemen). De Franse Gemeenschap

bleef zelf bevoegd voor een aantal persoonsgebonden aangelegenheden zoals preventie, gezondheidsopvoeding, het Office de la naissance et de l'enfance (ONE) en de jeugdbescherming. De Vlaamse Gemeenschap droeg geen bevoegdheden over, waardoor de VGC niet over normatieve bevoegdheden beschikt.

Zesde staatshervorming van 2014: uitbreiding van de bevoegdheden van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Sinds 1 juli 2014 kreeg de **Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) belangrijke extra bevoegdheden** krachtens de bijzondere wet van 6 januari 2014 betreffende de zesde Staatshervorming. De GGC eigende zich geleidelijk aan de uitvoering van deze bevoegdheden toe.

De wetgeving inzake de GGC

- Artikel 128, §§ 1 en 2, van de Grondwet gecoördineerd op 17 februari 1994
- Artikelen 135 en 136 van de Grondwet
- Bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, Boek III
- Bijzondere wet van 6 januari 2014 betreffende de zesde Staatshervorming.

Meer informatie over de wetgeving inzake de GGC vindt u op onze website www.ccc-ggc.irisnet.be.